

РЕШЕНИЕ

№ 1482

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9182** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.29, ал.8 от Закона за общинската собственост (ЗОС) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби против заповед № СОА22-РД40-112/10.08.2022г. на кмета на Столична община (СО), подадени от: 1) Т. А. Ц., Р. С. К., М. И. Р., Р. А. Р. (в жалбата с погрешно посочена фамилия Р.); 2) Л. А. П.; 3) В. Р. З.. Ответникът чрез процесуалните си представители оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбите са допустими, като подадени в законоустановения за това срок от лица, всяко от които има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С процесната заповед е обявена за обезсилена заповед № СОА19-РД40-165/12.09.2019 г. на кмета на СО, с която е отчужден поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1003.358 (застроен), с площ 368 кв. м по кадастралната карта и регистри, одобрени със заповед № РД-18-108/13.12.2016 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, последно изменение със заповед № 18-8752/17.10.2018 г, на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С.. Имотът е с административен адрес: [населено място], район „Т.“,[жк], [улица]. Отчужден е заедно с находяща се в него жилищна сграда с площ 60 кв. м, във връзка с реализацията на обект: „, [улица], между кв. 7е и кв. 7г в[жк], район „Т.“, подлежащ на

отчуждаване, съгласно действащ подробен устройствен план (ПУП) на м. „ж. к. К. село - С. урбанистичен блок 32", утвърден с Решение № 490 по Протокол № 66/24.07.2014 г. на СОС, предвиждащ изграждането на обект - публична общинска собственост. Заповедта за отчуждаване на имота е била оспорена пред съда в частта относно определеното равностойно парично обезщетение (РПО). Последното е увеличено на 771523,04 лв. с окончателно решение № 5873/18.10.2021г. по адм. д. № 12037/2019г. на Административен съд София град, Второ отделение, 22 състав.

В мотивите на процесната заповед се посочва, че паричното обезщетение, определено в горепосоченото съдебно решение, не е преведено по сметки на правоимащите лица във визирания срок по чл. 29, ал. 6 от ЗОС, както и в срока по чл. 29, ал. 7 от ЗОС, ведно със законовите лихви за забава. Поради това са налице материалноправните предпоставки за обезсилване на заповедта за отчуждаване, регламентирани с чл. 29, ал. 8 от ЗОС. Изтекъл е 9-месечният срок, който е започнал да тече от 18.10.2021 г., като в този период не е предявено искане за отмяна на отчуждаването и дължимото парично обезщетение заедно с лихвите не е преведено по сметка на правоимащите лица.

В производството пред съда не бяха представени доказателства, от които да е възможен извод, различен от формирания от административния орган. Не се установява, нито се твърди определеното РПО да е било платено на собствениците в деветмесечен срок, считано от датата на постановяване на решението на съда, с което е определено – 18.10.2021г., от когато същото решение е в сила. Всички останали обстоятелства, сочени от жалбоподателите, са ирелевантни за преценката относно законосъобразността на процесната заповед. Съгласно чл.29, ал.8 ЗОС, ако в този срок, представляващ сумата на сроковете по ал.6 и ал.7 на чл.29 ЗОС - съответно за плащане на РПО и за подаване на искане за отмяна на отчуждаването, не бъде предявено такова искане и дължимото парично обезщетение заедно с лихвите не бъде преведено по сметка на собственика на имота, заповедта за отчуждаване се обезсилва. Безпротиворечиво се установява в случая, че тези условия са налице. Жалбоподателите и изрично твърдят, че не са правили искане за отмяна и не са получили припадащата им се част от определеното РПО. Без значение за спора са предприетите от жалбоподателите стъпки за споразумение със СО, допуснатото предварително изпълнение на заповедта за отчуждаване при представена от СО гаранция, плащането на част от сумата на РПО (доколкото същото не е платено в цялост заедно с лихвите), самосрутването на намиралата се в имота сграда, спомената в представеното уведомление от жалбоподателите до кмета на район „Т.“ на СО от 14.07.2022г. След изтичането на общо девет месеца от 18.10.2021г., считано от 18.07.2022г. кметът на СО е разполагал с правомощието да обезсили предходната си заповед за отчуждаване на имота. Аналогично, в мотивите на представеното решение № 2266/10.03.2022г. по адм. д. № 12395/2021г. на Върховния административен съд, Четвърто отделение, се посочва, че: „Производството по чл. 29, ал. 8 от ЗОС има за предмет обезсилването на невлезли в сила административни актове за отчуждаването на имоти, собственост на физически или юридически лица. Както гласи чл. 29, ал. 3 ЗОС, имотът се смята отчужден след превеждането на предвиденото в заповедта за отчуждаване парично обезщетение по сметката на правоимащите. Заповедта за отчуждаване влиза в сила едва след изпълнение на посоченото условие, поради което е допустимо да бъде обезсилена, ако обезщетението на правоимащите не бъде преведено в определения от закона срок. След изменението на чл. 29 от ЗОС (ДВ, бр.

15 от 18 февруари 2011 г.) обезсилването на невлезлия в сила акт може да бъде поискано не само от собственика на отчуждения имот. Невлезният в сила акт може да се оттегли и по инициатива на административния орган, който е извършил отчуждаването. Макар чл. 29, ал. 8 ЗОС да не посочва издателя на заповедта за обезсилване на заповедта по чл. 25, ал. 2 ЗОС, от характера на производството и по аналогия с чл. 29, ал. 6 ЗОС се извежда компетентност на кмета на общината“.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс. Предвид чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, посочената сума следва да бъде платена на СО.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Р. С. К., с ЕГН [ЕГН], Т. А. Ц., с ЕГН [ЕГН], М. И. Р., с ЕГН [ЕГН], Р. А. Р., с ЕГН [ЕГН], Л. А. П., с ЕГН [ЕГН] и В. Р. З., с ЕГН [ЕГН], против заповед № СОА22-РД40-112/10.08.2022г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Р. С. К., с ЕГН [ЕГН], Т. А. Ц., с ЕГН [ЕГН], М. И. Р., с ЕГН [ЕГН], Р. А. Р., с ЕГН [ЕГН], Л. А. П., с ЕГН [ЕГН] и В. Р. З., с ЕГН [ЕГН], солидарно да заплатят на Столична община сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: